

Ρεϋχλίνον¹, Ἄγγελος Λάσκαρις, υἱὸς τοῦ Ἰάνου, τῷ 1542 ἐδίδασκεν ἐν Παρισίοις, ἀκρωμένων τοῦ Budé και τοῦ Danès, ἰδίᾳ, ἴσως και δημοσίᾳ². Ἐφεξῆς δὲ διὰ τὸ εἶναι τοὺς Παρισίους τὸ τότε μητρόπολιν τῶν γραμμάτων οἱ παρεπιδημοῦντες λόγιοι οἱ Ἕλληνες ἐτιμῶντο ἰκανῶς παρὰ τοῖς ἐκεῖ λογίοις, ὡς Λεονάρδος (B) Φιλαρᾶς, Ἀθηναῖος, (1674)³, Κύριλλος Ἱεροδιάκονος, Χίος, (1643)⁴, Ἀντώνιος Κοραῆς, Χίος, (1662)⁵, και ἕτεροι ὡς δὲ διδάσκαλοι εὕρισκον ὑποδοχὴν πάντοτε παρὰ τοῖς τότε διασήμοις Γάλλοις Ἑλληνισαῖς και ἀρχαιομαθεῖς⁶, μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς παρουσίας Ἑκατ., ὅτε μάλιστα ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Α΄, ἱκανοὶ ὑπῆρχον λόγιοι Ἕλληνες, Α. Κοραῆς, Π. Κοδρικᾶς, Θεοχαρόπουλος, Κ. Νικολόπουλος⁷, Σύψωμος, Γ. Μάνος, Γ. Ζαλικογλους, Π. Ἰωαννίδης⁸, Μ. Σχινᾶς, τὴν Ἑλληνικὴν ἰδίᾳ και δημοσίᾳ διδάσκοντες⁹.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, (ὅπου ἀρχαιότερον κατὰ τὴν Ζ΄ Ἑκατ. δὲκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας Ἕλλην Ἀρχιεπίσκοπος Θεόδωρος μετὰ τοῦ Ἀββᾶ Ἀδριανοῦ ἔφερον ἐκ Ρώμης εἰς τὴν Βρεττανίαν πλείστα βιβλία, τὰ δοτιᾶ ἀντέγραψν¹⁰, και διδασκάλους τῶν δύο προκρίτων γλωσσῶν προσεκάλεσεν, ὧν οἱ μαθητὰὶ ὡς μητρικὴν γλῶσσαν ἐλάλουν τὴν Ἑλληνικὴν και Λατινικὴν, προαγομένην και καλλιεργούμενην ὕστερον¹¹) μετὰ τὴν ἄλωσιν τῷ 1608 εἰς Ἀγγλίαν μετέβη Ἄγγελος Χριστοφόρος, ἐκ Πελοποννήσου, ἐνθα ἐδίδαξε τὴν Ἑλληνικὴν ἐν μὲν τῇ

(1) Κ. Ἀσωπ. ἐνθ. ἀνωτ. σελ. ρξβ'. ἐν σημ. 4.

(2) Miller, Catalogue des MS grecs de l'Escuriale σ. 60. Βρετοῦ Β', 298.

(3) Βρετοῦ Α', 250.

(4) Βρετοῦ Α'. 242.

(5) Βρετοῦ Β', 281.

(6) Ἐν Παρισίοις διέτριβεν Ἠλίας Ἀνδρέου Κρής, μεταφράσας τῷ 1556 τὸν Ἀνακρέοντα. Σ. Ἀρ. Ἴσως τούτου εὕρηται ἐν χειρ. τῆς βιβλιοθ. Βασιλείας (παρὰ Miller Catalogue des MS grecs etc. σελ. 646. « Eliae Cretensis responsiones ad Dionysium.»

(7) Βρετοῦ Β'. 342. (8) Βρετοῦ Β', 266.

(9) Ὅρα Λόγον Brunet de Presle ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ Μ. Π. Βρετοῦ τοῦ ἔτους 1867.

(10) Κ. Ἀσωπ. ἐνθ. ἀνωτ. σελ. ρμζ'. σημ. 4.

(11) Φιλίστορ. Γ', 52.

